

Een vurige Muur rondom

Preekdienst door ds. John Ashby, 7 november 2008
aan de Bodle Street-kerk,

Stichting de Gihonbron

Middelburg

2010

Mij is verzocht om een preek te vertalen van een predikant van de Strict Baptists uit Engeland, Ds. Ashby, maar het is goed om eerst iets meer te weten te komen wat de leer van de *Strict Baptists* inhoudt.

Wie waren de Strict Baptists?

De *Strict Baptists* zijn een kerkgenootschap die het meest gevonden wordt in Engeland. De grondlegger van de Strict baptists is William Kiffin (1616-1701).

Aan het begin van de 17e eeuw ontwikkelden zich twee soorten Baptisten:

- De *General Baptists*, zij werden zo genoemd omdat de aanhangers ervan geloofden in de algemene verzoening. Deze stroming kent invloeden van het Arminianisme en het Amyraldianisme. Enkele *algemene* Baptisten zijn: John Smyth en Thomas Helwys.
- De *Particular Baptists*, zij werden zo genoemd omdat ze vast hielden aan de leer van de beperkte verzoening. Enkele Particular Baptists waren: Benjamin Keach, Hanserd Knollys en William Kiffin.

De baptisten erkennen de drie-eenheid van God. De Vader is God, de Zoon is God en de Heilige Geest is God. Het zijn niet drie Goden maar een God.

De hedendaagse *Strict Baptists* hebben hun wortels in het *Particular Baptism*. William Gadsby, John Warburton, Joseph Charles Philpot en John Kershaw zijn belangrijke vertegenwoordigers van deze beweging geweest. De leden van deze kerken hebben over het algemeen een wat teruggetrokken bestaan. In onderscheid met andere gereformeerden verwerpen zij de kinderdoop. Alleen de ware gelovigen mogen volgens hen gedoopt worden en belijdenis doen. De naam 'Strict' is onder andere vanwege het feit dat alleen gedoopte gelovigen aan het heilig avondmaal deel mogen nemen.

De theologie van de *Strict Baptists* is onder te verdelen in drie punten:

- Men ontkent niet dat mensen de plicht hebben om Gods Woord te geloven, Hem als Schepper te erkennen, de zonde te verlaten en Gods Woord te gehoorzamen, maar de mens is door de val in Adam geestelijk dood, dat wil zeggen, toen Adam in het Paradijs gezondigd had en de verboden vrucht gegeten had, is met hem zijn gehele nageslacht geestelijk gestorven als gevolg van de zonde. Men heeft geen liefde meer tot God en zijn naaste en men heeft de zonde lief gekregen, terwijl niemand meer heilig wil leven voor God. Niemand is er bekwaam om de zonde te laten en zich te bekeren. Het menselijke geslacht heeft door hun zondige aard een totale onmacht en onwil om zich te bekeren en te geloven. *Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave*(Efeze 2:8). *Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.*
- Zij verkondigen niet een vrij en algemeen onvoorwaardelijk aanbod van genade, maar zeggen dat de beloften en de verlossing is voor degenen die over hun zonden treuren, voor degenen die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, dat wil zeggen voor degenen die zien dat ze zich onmogelijk tot God kunnen wenden en zich onmogelijk kunnen bekeren en die niets dan zonde in zichzelf zien. *Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik*

geenszins uitwerpen. Met de originele betekenis van het woord ‘aanbod’ als iets ‘voorstellen’, zoals de vroegere puriteinen zo vaak gedaan hadden, hebben zij geen moeite, maar met de moderne interpretatie van het aanbod van genade hebben zij moeite, namelijk dat mensen Jezus uit zichzelf kunnen aannemen en/of dat de beloften van verlossing niet slechts voor de uitverkorenen, maar voor alle mensen gedaan waren. *Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij dat het hem gegeven zij van Mijn Vader.*

- Zij geloven dat de ware gelovigen niet onder de wet zijn maar onder de genade. Dat houdt in dat Jezus Christus de ware gelovigen niet alleen van de schuld (door het overtreden van de wet, de tien geboden) maar ook van de macht van de zonde heeft verlost en hen door Zijn Geest de kracht geeft om de zonde en de zondige begeerten tegen te staan en te overwinnen. God heeft met Adam een verbond gemaakt. (Ook wel het werkverbond genoemd). Adam representeert al zijn nakomelingen. In dat verbond zitten al zijn nakomelingen. Dat verbond is verbroken en vanaf het verbreken van dat verbond kon Adam en al zijn nakomelingen niet anders doen dan zondigen.

Christus heeft met God een ander verbond opgericht, Hij zou de wet, die het menselijke geslacht overtreden had vervullen en Hij heeft de straf op de overtredingen van Zijn Volk gedragen. Hij representeert in het verbond Zijn Volk. Dat Volk is niet meer onder de wet, maar onder de genade. (lees Romeinen 5). Dit betekent niet dat de ware gelovigen nu mogen zondigen, maar ze onderhouden de wet nu uit dankbaarheid. Gods kinderen hebben als leefregel *de Wet van Christus, dat is de regel van het Nieuwe Verbond*, waarin de kern van alle wetten, voorschriften en leefregels uitgedrukt zijn, in een veel omvangrijker wijze dan de Wet der Tien geboden.

Vraag 86 van de Heidelbergse Catechismus drukt het zó uit: *Aangezien wij uit onze ellendigheid, zonder enige verdienste onzerzijds, alleen uit genade, door Christus verlost zijn, waarom moeten wij dan nog goede werken doen?* Daarom, dat Christus, nadat Hij ons met Zijn bloed gekocht en vrijgemaakt heeft, ons ook door Zijn Heiligen Geest tot Zijn evenbeeld vernieuwt, opdat wij ons met ons ganse leven Gode dankbaar voor Zijn weldaden bewijzen, en Hij door ons geprezen worde. Daarna ook, dat elk bij zichzelf van zijn geloof uit de vruchten verzekerd zij, en dat door onze Godzalige wandel onze naasten ook voor Christus gewonnen worden. Lees Romeinen 6 en Jakobus 2.

Elspeet, Ruben Bolier

Een vurige Muur rondom

Preekdienst door ds. John Ashby, 7 november 2008 aan de Bodle Street-kapel

Tekst: *Zacharia 2 vers 3 – 5: En zie, de Engel Die met mij sprak, ging uit; en een andere engel ging uit Hem tegemoet. En Hij zeide tot hem: loop, spreek dezen jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpsgewijze bewoond worden vanwege de veelheid der mensen en der beesten, die in het midden derzelve wezen zal. En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige Muur rondom; en Ik zal tot Heerlijkheid wezen in het midden van haar.*

Het is het 5^e vers dat mij bijblijft, dat de Heere is een vurige Muur rondom Zijn volk, en wat het betekent in een geestelijke toepassing ervan. En het zal, als de Heere mij helpt, een verwijzing maken naar de verscheidene voorbeelden hiervan.

Maar laten we eerst kijken naar de context. Zacharia was een van de profeten die is gezonden naar de kinderen van Israel. We denken altijd dat Zacharia tot de kinderen van Israel komt na de terugkeer uit Babylon, maar in vers 6 lezen we: ‘*Hui, hui, vliedt toch uit het noorderland, spreekt de HEERE*’. En in vers 7: ‘*ontkom, gij die woont bij de dochter van Babel.*’ Het kan dus zijn dat Zacharia hen profeteerde **voor, tijdens** en **na** de terugkeer. Het zou blijken dat hij tijdens de zeventigjarige ballingschap leefde. Maar als we teruggaan naar hoofdstuk 1 vers 7 en 8, lezen we dat hij een visioen had: ‘*Op den vier en twintigsten dag, in de elfde maand (die is de maand Schebat), in het tweede jaar van Darius, geschiedde het woord des HEEREN tot Berechja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende: Ik zag des nachts*’. De Heere gaf hem een visioen over verschillende dingen.

Wat we gelezen hebben in onze tekst is een van de zaken die de Heere hem bekend maakte in een visioen. De engelen brachten hem een boodschap: ‘*Loop, spreek dezen jongeling aan*’ – hij was dus waarschijnlijk een jonge man, en dan al door God gezonden, door God gezonden met een boodschap aan de kinderen Israels, een boodschap van troost, en, om de geestelijke toepassing te maken; het is de boodschap van het evangelie, want, daar in vers 10 van hoofdstuk 12 is er de profetie van Jezus Christus en Die gekruisigd: ‘*Doch over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden, en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben; en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.*’ Dat is vervuld toen Hij aan het kruis hing en de soldaat zijn speer in Jezus’ zijde stak. Hier hebben we het evangelie, de vertroostende woorden van het evangelie die ons zicht op Christus richten.

‘*En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige Muur rondom; en Ik zal tot Heerlijkheid wezen in het midden van haar.*’ De geestelijke toepassing van Jeruzalem is de Kerk van God op aarde door de eeuwen heen bij Jood en heiden. Die God verkoren heeft om opgenomen te worden in het verbond der genade en wie God heeft liefgehad van eeuwigheid.

Wat wordt er bedoeld met die *vurige Muur rondom*? Het is het vuur van de ijver van Gods heilige liefde. Dat vuur is de liefde die ons omringt. O, het is een vertroostende gedachte dat de liefde van God tot Zijn volk **van** eeuwigheid, ook **tot** in eeuwigheid is, en dat die liefde zo groot is, dat Hij Zijn volk, Zijn bruid, voor eeuwig met Hem in heerlijkheid laat leven. **Zo** uitgebreid is Zijn liefde! In het Hooglied van Salomo wordt dat volk zelfs Zijn bruid genoemd. Als u een teken van Zijn liefde heeft gehad, zijn dat tekenen geweest van eeuwige liefde; van vergevende liefde. Ik zal nooit meer de avond vergeten toen ik na een dienst naar de consistorie ging om de dominee te vertellen van mijn verlangen om de Heere te volgen. Hij stelde mij een paar vragen, en ik vertelde hem hoe ik de liefde en vrede van God had ervaren in mijn hart. ‘Maar’, zei ik, ‘ik voel dat ik de vergeving van mijn zonden nog mis.’ Dit was een struikelblok voor mij. Toen zei de dominee: ‘als u de liefde van God geproefd heeft, dan **is** dat vergevende liefde!’ De liefde van God **is** vergevende liefde. Maar toch miste ik de bewuste vergeving totdat de Heere mij licht gaf over hetgeen de dominee had gezegd. Het is waar, dat als u ook die liefde, die zo groot is mag gevoelen, u dan ook met Hem voor eeuwig in heerlijkheid zult mogen zijn. Zal God de Satan toelaten om u mee te slepen naar de hel? Zal Hij u weg laten zinken in de hel? Zal Hij u niet wezen *een vurige Muur rondom*? Hij zal u nooit meer loslaten. ‘*want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten. Zodat wij vrijmoedig durven zeggen: De Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen wat mij een mens zal doen.*’ (Hebreeën 13: 5,6). Kunt u dat vrijmoedig zeggen? Ik geloof dat er tijden zijn dat we dat kunnen. Toch hebben we veel te lijden van ons ongelooft, en hebben we vele twijfels en angsten. Maar zijn er nooit momenten geweest wanneer wij vrijmoedig durven zeggen: ‘*ik zal niet vrezen wat mij een mens zal doen.*’ Waarom? Omdat de Heere met u is. Dan kunt u met David zeggen in het laatste vers van psalm 23: ‘*Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen.*’ Hiermee wordt niet bedoeld altijd te zijn tussen de vier muren van het aardse huis van God. Nee, het betekend altijd te leven in de aanwezigheid van uw God en uw Zaligmaker. Het betekend ook dat uw Zaligmaker in uw hart woont, zoals Paulus schrijft: ‘*...Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;*’ (Kolossenzen 2:27).

‘*En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige Muur rondom;*’ Dit komt, zonder twijfel, van het oude gebruik van reizigers, die als zij ’s nachts reisden, een of meerdere ringen van vuur rondom hen aanstaken, om zo de roofdieren buiten te houden. Door die ringen van vuur voelden de reizigers zich veilig, omdat die roofdieren niet in de buurt van het vuur durfden te komen en ook niet tussen die ringen van vuur konden komen. Nu dan, de ijver en het vuur van Gods heilige liefde voor Zijn volk, daar kan de Satan niet doorheenkomen, daar kan de Satan niet overheen springen. Er staat geschreven: ‘*...de ijver van Uw huis heeft mij verteerd...*’ - (Psalm 69:10 en Joh. 2:17). Wat is de veiligste plaats voor een kind van God hier op aarde? Het is aan de voet van het Kruis. Waarom? Omdat de Satan daar niet kan komen.

In onze tekst wordt de naam Jezus niet letterlijk genoemd, maar we worden tot Hem geleid. We proberen Jezus te vinden waar we in de Schrift naar Hem zoeken, en we vinden Hem daar. Hoe? Door het vuur van Gods heilige liefde voor Zijn Kerk op aarde. Die liefde is zo groot dat het de HEERE behaagde ‘*Hem*’, dat is Jezus Christus, ‘*te verbrijzelen*’. Dat schriftgedeelte is de laatste tijd veel in mijn hart geweest. O, als u wilt ervaren wat de liefde van God werkelijk inhoudt en enig begrip van de liefde

van Christus tot uw ziel zou willen hebben, vraag dan de Heere om eens recht uw ogen te openen voor dat vers in Jesaja 53: *'Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen'* Kunt u zich een vader voorstellen die zijn zoon ziet hangen aan het kruis, en daarin een welbehagen heeft? Kan ook maar iemand van de vaders en moeders onder ons zijn of haar eigen kinderen gemarteld, vermoord op zo'n ellendige vernederende, barbaarse manier zien, en daar een welbehagen in hebben? En toch, het was de enige manier waardoor de Kerk op aarde verzegeld kon worden in het verbond van vrije en soevereine genade. Die liefde die u omringt is de liefde van God tot u in het verbond van genade, welke was verzegeld door het bloed van Christus. Vraag toch de Heere om, door de leiding van de Heilige Geest, op Hem te zien, die **u** heeft doorstoken, om te zien dat **uw** zonden Hem doorstoken hebben, en dat Hij voor **uw** zonden gestorven is. Vergeet iedereen, en denk aan uzelf. Uw eigen zonden, mijn eigen zonden. Christus stierf. Ach, om op Hem te zien, die wij doorstoken hebben! Om om Hem te rouwen, als een die rouwt om de dood van zijn eniggeboren zoon. Denk toch wat het de Vader kost om Zijn Kerk te redden uit de woestijn van hun eigen zonden. En toch: *'het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen.'* O, wat een vertroostend woord is onze tekst: *'En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige Muur rondom;'* de enige ware en levende God, **IK ZAL ZIJN DIE IK ZIJN ZAL**, Die alle dingen gemaakt heeft, heeft het gezegd. Wij danken God voor Zijn Woord: *'Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid'* . (1 pet. 1:5).

Maar wat denkt u van de dagen van uw onbekeerdheid, toen u nog niet wedergeboren was, toen u God nog niet kende, toen u nog zonder God was, toen u nog in de wereld was zonder hoop. God heeft u bewaard, bewaard voor zonde, voor het vernielen van uw eigen ziel, bewaard voor gevaar, zodat u niet gedood werd door een ongeluk, en dat u niet bent gestorven door een ziekte voordat u door genade werd geroepen. Gods genade – Ach, we hebben zo veel om God voor te danken! En wat denkt u van het zondigen tegen licht en kennis? De apostel Paulus zei, verwijzend naar zijn zonde van onbekeerlijkheid, en zijn vervolging van de Christenen: *'maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik het onwetend gedaan heb in mijn ongelovigheid'*. (1 Tim. 1:13). Wat zij diezelfde man in Romeinen 7 vers 24 en 25? *'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God door Jezus Christus, onzen Heere.'* Kunt **u** dat nazeggen?

De liefde van God tot Zijn volk is zo groot dat het Hem behaagde om Zijn Zoon te verbrijzelen. O, als we daar iets van mogen verstaan, kijk dan naar Boven, naar Hem, Die we doorstoken hebben. Dan zullen we wat verstaan van de liefde van God naar uw ziel. O, is **dat** uw verlangen? Dichter bij God te leven? U zult vaker en helderder zien naar Hem Die u doorstoken heeft. U zult berouw hebben over uw zonden die Hem gekruisigd hebben, ja Hem hebben **genageld** aan het kruis. Verder zult u zien dat in dezelfde handpalmen die doorboord zijn door uw zonden, uw naam gegraveerd staat, en dat Christus nu met Zijn handen voor de Vader gespreid staat, als uw Middelaar aan de rechterhand van de Vader. Door Wie:

*Alle genade en elke weldaad
Tot ons komt door Jezus' bloed* (Hart)

Beschouw Jakobs ladder, welke uitbeeldt de Heere Jezus Christus, de God-Mens Jezus Christus, door Wie uw gebeden ontvangen worden in de hemel, en door Wie alle genade en zegening naar u vloeit door Jezus' bloed. O, de genade en liefde van God die we zien in deze heilige waarheden.

We beschouwen het tweede gedeelte van het vers, waar staat: *'...Ik zal tot Heerlijkheid wezen in het midden van haar.'* Ik heb gedacht aan dat vers in de tweede brief aan de Korintiërs in hoofdstuk 4 vers 15: *'Want al deze dingen zijn om uwentwil...'* – alle dingen! Hier is de liefde van God. We lezen in Romeinen 8: 28: *'En wij weten dat dengenen die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn.'* Hier lezen we: *'Want al deze dingen zijn om uwentwil...'*. misschien zult u zeggen: 'ik dacht dat alles om Jezus wil, om Gods wil was! Hoe kan dat nu?' ja, het is tot Zijn eer, het is om Zijn wil vanuit dit opzicht, maar *'...al deze dingen zijn om uwentwil, - dat is u bekend gemaakt door Jezus Christus – opdat de vermenigvuldigde genade door de dankzegging van velen overvloedig worde ter heerlijkheid Gods.'* Het is Gods eer. Niet als een aardse dictator. Er zijn tirannen geweest die grote macht hebben gezocht, en er zijn op deze aarde nog sommigen die grote macht en eer zoeken, die mensen zoeken te onderwerpen aan hun eigen wil. Maar de glorie van God is de glorie van Zijn liefde. Hij zal u opnemen om met Hem te zijn om te delen in Zijn glorie vanwege Zijn liefde tot u. Uw Heere is niet als een dictator die u als een slaaf wil laten zijn; Hij wil u hebben als Zijn bruid, de bruid van Christus.

Nu dan, heeft Christus u ondertrouwd? Kunt u 'ja' zeggen? We kennen het verhaal uit de Bijbel dat er een verbond was, en de man en de vrouw gingen in ondertrouw. Ze werden beschouwd als man en vrouw, maar ze leefden nog niet samen. En de tijd brak aan dat de Bruidegom Zijn bruid tot een vrouw zou nemen – om samen verder te leven. Beeldt dit niet het werk der genade uit van God in de harten van Zijn volk? Jezus Christus, de Zoon van uw Vader. Kwam naar deze wereld om u te kopen. Hij heeft u gekocht! In sommige landen moet de vrouw de bruidsschat betalen, maar in de Bijbel is het de Bruidegom Die de bruidsschat betaalde. En die bruidsschat is Zijn eigen bloed, geofferd ter voldoening voor de zonden van Zijn bruid. Hij zegt tot degenen die met Hem in ondertrouw zijn dat Hij weder zal komen en u tot Hem zult opnemen. Wat zegt Hij in het boek Johannes? *'Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.'* En Christus geeft een ieder die Hij met Zichzelf in ondertrouw gebracht heeft tekenen van Zijn liefde, Hij zal wederkomen om u tot Zich te nemen.

Die tekst leidt ons naar de hemel, is het niet? *'...Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige Muur rondom'* Hij zal voor u zorgen. Satan zal u niet verwoesten. U kunt uzelf niet redden, maar de hemelse Vader heeft Zijn Zoon naar de wereld gezonden om u van de vloek te verlossen van de overtreden wet en van de straf van uw zonden. Hij heeft uw zonden op Zich genomen en Hij heeft ze weggedragen op het kruis. O, is Hij de heerlijkheid in het midden van uw hart? Zoekt uw hart te leven tot eer en Heerlijkheid van God? Tot Heerlijkheid in het midden van haar. Is Hij de Heerlijkheid van uw leven? Is uw hoop op niets anders gebouwd dan op Jezus' bloed en rechtvaardigheid? Dit is de leer van de kostbare waarheid, die gaat over de liefde van God tot Zijn volk.

Maar nu wil ik u meenemen naar het leven van Jakob, en, als we er de tijd voor hebben, naar het leven van anderen. Jakob was door God in Bethel gezegend. Als we teruggaan naar Genesis 28, dan zien we hoe God in Jakobs leven een vurige Muur rondom was. *'Ik ben geringer - dit was in de weg van beproeving- Ik ben geringer dan*

al deze weldadigheden en dan al deze trouw, die Gij aan Uw knecht gedaan hebt' (gen. 32: 10). Maar u ziet dat, toen Jakob moest vluchten voor zijn broer Ezau, hij een belofte van God had ontvangen te Bethel: *'En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal waar gij heentrekken zult'* – een vurige Muur rondom, de Muur van Gods liefde die hem omringt. Dit was de belofte die Jakobs God hem gaf.

Laat mij hier even een onderbreking maken. heeft u een belofte van God in uw hart? Heeft u al een belofte van God ontvangen? Er zijn enkele beloften die God vervult terwijl we hier op aarde zijn. En met die beloften bewijzen we, net als Jakob, dat God met ons is, en dat Hij een vurige Muur rondom is.

Jakob zei: *'Wanneer God met mij geweest zal zijn'*. (Gen. 28: 20). Wij lezen vaak het woord *'wanneer'* in de Schrift, en we hebben voorzichtig te zijn met hoe we dit woord beschouwen, maar we moeten het beschouwen in de context. Dit was geloofstaal, geen twijfeltaal. Een voorbeeld die onze aandacht verdient is Kaleb, toen hij samen met Jozua in het Beloofde Land was, en hij Jozua's toestemming zocht om Hebron in te nemen, de stad die de Heere hem beloofd had, toen hij terugkeerde als een van de verspieders. En hij zei: *'of de HEERE met mij ware, dat ik hen verdreef'* (Joz. 14: 12). Wat hij bedoelde was: dat God het beloofd had en dat hij gelooft dat Hij Zijn belofte waar zou maken. Er was geen twijfel in zijn woorden – hij mocht het geloven. Hij zei: *'of de HEERE met mij ware'* – ik weet dat als God met mij niet is, ik ook niets doen kan, maar ik geloof dat God het beloofd heeft, en als God het beloofd heeft, dan mag ik ook geloven dat Hij met mij zijn zal. Als Hij met mij is, zal het gelukken.

Hetzelfde mocht Jakob zeggen: *'...Wanneer God met mij geweest zal zijn en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reis, en mij gegeven zal hebben brood om te eten en klederen om aan te trekken; En ik ten huize mijns vaders in vrede zal wedergekeerd zijn, zo zal de HEERE mij tot een God zijn'* (Gen. 28: 20, 21). Dit was geloofstaal. Maar wat een diepe weg moest hij gaan in de beproeving ervan. Toch zou God deze diepe weg voleinden. De Heere zei: *'Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal waar gij heentrekken zult, en Ik zal u wederbrengen in ditzelve land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben hetgeen Ik tot u gesproken heb.'* (vers 15). De Heere heeft deze belofte vervuld. Nu dan, als de Heere tot u gesproken heeft, dan zal Hij u niet verlaten totdat Hij gedaan heeft wat Hij tot u gezegd heeft. En als Hij u beloofd heeft dat u met Hem zult delen in de heerlijkheid, en dat Hij u zal ondersteunen in de reis van het leven, dan **zal** Hij u niet verlaten. Hij is getrouw aan Zijn Woord.

Wat zegt de apostel in de zendbrief aan de Hebreëën? *'Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden (want Die het beloofd heeft, is getrouw)'* (Hebr. 10: 23). De apostel Paulus bewees het. We lezen dat hij naar Korinthe ging, en dat de Heere tot hem zei: *'Want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel volk in deze stad.'* (Hand. 18: 10). Hij verbleef daar achttien maanden, predikende het evangelie in Korinthe, en niemand was in staat ze te stoppen. Waarom? Omdat God hem die belofte gegeven heeft, en omdat God met hem was. en zo teerde hij dus op die belofte. Teert u op beloften van de Heere? Teert u er nog steeds op? Zijn er enkele beloften die God al heeft vervuld, waarbij u bewezen gezien heeft, dat Hij uw God is, en waarbij u bevestigd bent in het geloof? Het kan zijn dat u nog steeds in de beproeving van enkele beloften bent. Zijn er enkele

beloften die voor de rest van uw leven hier op aarde gelden, waar de vervulling van zal zijn wanneer God u tot Zich zal opnemen om tot in eeuwigheid bij Hem te zijn?

Er zijn beloften die God gemaakt heeft en er is de diepe weg van beproeving eer ze vervuld worden. Toen Ezau met vierhonderd mensen naar Jakob toekwam om hem te ontmoeten, wat deed Jakob toen? Hij zei: *'Ik ben geringer dan al deze weldadigheden en dan al deze trouw'*. (Gen. 32: 10). In de Engelse vertaling staat er voor trouw waarheid. Wat was die waarheid? De belofte van Christus door zijn zaad. Als Ezau Jakob en zijn familie zou slaan, wat moest er dan van de belofte van Christus terechtkomen? Het kan zijn dat u fortuinlijke en geestelijke dingen opgebonden heeft in een belofte en dat u dat niet kan scheiden. De veiligheid van Jakobs familie stond op het spel, en dus ook zijn eeuwige veiligheid en zaligmaking. Vindt u het vreemd als hij zegt: *'Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent.'* (v. 26). De Engelse dichter J. Newton verwijst hier ook naar:

*Heere, ik kan U niet laten gaan,
Totdat U een zegening verleent;
Keer Uw gezicht niet van mij af;
Mij is een dringende, drukkende last.*

Heeft u zulke dringende, drukkende lasten gehad?

Dit brengt me tot iets anders, iets waar ik nog niet aan gedacht had. Er kunnen tijden zijn waarin u wandelt in een beproeving van het geloof die een belofte van de Heere betreft, en dat de Heere dan zo krachtig komt in de kracht van de Heilige Geest in uw ziel, en u het geloof geeft om te vertrouwen dat Hij Zijn Woord zal gaan vervullen. Hoewel u de vervulling van die belofte nog niet gehad heeft, gelooft u toch dat Hij het zal doen, en Hij heeft al uw bezorgdheid weggenomen, omdat u door geloof erop vertrouwt dat de Heere de belofte zal vervullen. U wordt **in** uw beproeving gezet voordat u **eruit** verlost wordt!

Als voorbeeld uit de Bijbel moeten we kijken naar Josafat. Toen hij die grote legers tegen zich kreeg, riep hij Juda en de inwoners van Jeruzalem tesamen, en bad tot de Heere, en zei in het gebed tot de Heere: *'en wij weten niet wat wij doen zullen, maar onze ogen zijn op U.'* (2 Kron. 20: 12). Voor het antwoord zond God Zijn dienstknecht, en vertelde hem: *'de strijd is niet uwe, maar Godes.'* (v. 15). Toen gingen zij voort, en hoe gingen zij voort? Als u dit hoofdstuk leest, zult u lezen dat ze uitgingen met zangers die hen vooruit gingen. Zij lieten de vijand horen dat ze eraan kwamen. Waarom? Omdat God het beloofd had. En zij gingen uit, in de volle verwachting, in de volle verzekering van het geloof, dat God Zijn beloften zou vervullen.

Mozes strekte door geloof zijn staf uit over de Rode Zee. God vertelde hem om zijn staf in de lucht te houden, en de wateren zouden gescheiden worden. En hij deed het. Hij gehoorzaamde. Dit is een geloofsdaad. We lezen van de vrouw, die zich door de grote menigte wurmde en zo de zoom van Jezus' kleed aanraakte – een geloofsdaad. We lezen van de kinderen van Israel, die gebeten waren door de vurige slangen. Ze keken op naar de koperen slang – een kijken uit geloof.

Jakobs gelofte was een gelofte in het geloof. Maar O dit was het huis van God – *'Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels.'* Gen 28: 17) God had daar met hem gesproken, en hem gezegend, en hem een belofte gegeven: *'want Ik zal u niet*

verlaten, totdat ik zal gedaan hebben hetgeen Ik tot u gesproken heb.' (v. 15). En dus, wanneer hij terugkomt, zoals we lezen in hoofdstuk 35, waar Jakob te Luz kwam: *'En hij bouwde aldaar een altaar en noemde die plaats El Bethel; want God was hem aldaar geopenbaard geweest, als hij voor zijns broeders aangezicht vluchtte.'* (v. 7). Hier zien we dat God Jakob niet verlaten heeft totdat Hij gedaan heeft wat Hij tot hem gesproken heeft.

Natuurlijk had God ondertussen tot hem gezegd: *'Keer weder tot het land uwer vaderen en tot uw maagschap, en Ik zal met u zijn.'* (Gen. 31: 3). God gaf hem een bevel met eraan toegevoegd een belofte. Zo is het ook vaak met Gods kinderen. Zij hebben het bevel om een stap te zetten, om een pad te bewandelen, om het kruis op te nemen, om Gods wil te doen, en God geeft er een belofte bij. Toen Jozua opgestaan was om de plaats van Mozes in te nemen, zei God tot hem: *'Heb Ik het u niet bevolen? Wees sterk en heb goeden moed, verschrik niet en ontzet u niet; want de HEERE uw God is met u alom waar gij heengaat.'* (Joz. 1: 9).

We lezen ook waar Mozes in Exodus 33 tot de Heere zei: *'Gij zegt tot mij: Voer dit volk op; maar Gij laat mij niet weten wien Gij met mij zult zenden'* (v. 12). Het was alsof Mozes zocht naar een helper hier op aarde. Hij zocht iemand om hem te helpen de last van de stammen van Israel te dragen. Wat zei God tot hem? *'...Zou Mijn aangezicht moeten medegaan om u gerust te stellen?'* (v. 14). Wij moeten niet om ons heen kijken om aardse hulp te zoeken. De Heere zal dat niet toestaan. Onze hulp moet van **Hem** komen. *'Ik zal voorzeker met u zijn,'* zei de Heere tot Mozes, *'en dit zal u een teken zijn, dat Ik u gezonden heb; wanneer gij dit volk uit Egypte geleid hebt, zult gijlieden God dienen op dezen berg.'* (Exodus 3: 12). En zo gebeurde het. De Heere gaf hem die belofte in Horeb, en toen hij de kinderen van Israel uit Egypte geleid had, leidde de Heere ze naar Horeb, waar de Heere hem die belofte gedaan heeft. Mozes ontving het teken, dat de Heere had gedaan de dingen waarover Hij tot hem had gesproken.

Wat een onderwijs kreeg Mozes in de beproeving van zijn geloof, toen het volk praatte over terugkeer naar Egypte, nadat ze het gouden kalf gemaakt hadden, waar we lezen dat Mozes tot God zei: *'...Gij laat mij niet weten wien Gij met mij zult zenden'*. Jozua was daar met hem als zijn dienstknecht, maar Mozes mocht niet op hem rusten. Jozua was voorbereid voor Mozes' plek, als Mozes op Nebo zou weggenomen worden in heerlijkheid, maar het was Mozes niet toegestaan om op Jozua te leunen. God zei: *'...Ik zal met u zijn.'* We zijn afhankelijk van God, Die getrouw is aan Zijn Woord. Wij moeten niet zoeken naar aardse hulp.

Wat zei God tot Jozua, toen hij door God was geroepen om zich de last op te leggen, om de leiding te hebben over de kinderen van Israel? *'gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.'* (Joz. 1: 5). God schonk die belofte aan Jozua. En wat zei hij toen hij aan het eind van zijn leven gekomen was? *'er is van dezelve niet een enig woord gevallen.'* (Joz. 23: 14). Jakob kon het zeggen toen hij aan het einde van zijn leven gekomen was. hij loofde God, toen hij tegen Jozef zei: *'De God voor Wiens aangezicht mijn vaders Abraham en Izaak gewandeld hebben, die God Die mij gevoed heeft, van dat ik was tot op dezen dag, Die Engel Die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene deze jongens'* (Gen. 48: 15, 16). Lees in Genesis 49 hoe Jakob in vrede tot zijn einde kwam: *'Al deze stammen Israels zijn twaalf; en dit is hetgeen dat hun vader tot hen sprak, als hij hen*

zegende;... Als Jakob voleind had aan zijn zonen bevelen te geven, zo legde hij zijn voeten tezamen op het bed, en hij gaf den geest, en hij werd verzameld tot zijn volken.’ (v. 28 en 33).

Kunt u de taal van Jakob tot zover gebruiken? Heeft de God van Abraham, Izak en Jakob u gedurende uw hele leven tot op deze dag gevoed? Kunt u met Samuel zeggen: *‘Tot hiertoe heeft ons de HEERE geholpen.’*? (1 Sam. 7: 12). Kunt u met David zeggen, toen hij in het huis des HEEREN was, en voor het aangezicht van God was: *‘Wie ben ik, HEERE God, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt?’* (1 Kron. 17: 16). Kunt u met de apostel Paulus zeggen: *‘Dan, hulpe van God verkregen hebbende, sta ik tot op dezen dag?’* (Hand. 26: 22).

Wat een grote zegeningen zijn dit als God voor u een vurige Muur rondom geweest is, en dat Hij u bewaard heeft, en dat Hij u daarvan bewust gemaakt heeft. U bent beproefd geworden. En Hij heeft u onderhouden. U bent niet in de beproeving weggezonden. Het kan zijn dat u met de psalmist zegt dat al die baren en al die golven over u heen gegaan zijn, maar u bent niet gezonken. U bent omhooggekomen, en u bent er doorheen gebracht. Let op wat David zei: *‘al Uw baren’* hij spreekt hier tot God – *‘al Uw baren en Uw golven zijn over mij heengegaan.’* (Ps. 42: 8). Hij schreef alles waar hij doorgelopen was aan zijn God toe. En zo deed ook Jakob. Jakob zei: *‘die God Die mij gevoed heeft, van dat ik was tot op dezen dag’*. Zij gaven dus God de eer. U ziet in de Schrift de overvloed van genade die ze ontvingen door de omringende liefde van God. Zo werden ze doorgehouden, en zo was het voor Satan niet meer mogelijk om ze te verwoesten.

Ik dank God zeer vaak voor het woord dat we lezen in de eerste hoofdstukken van het boek Job, waar God tot Satan zei: *‘doch verschoon zijn leven’* (Job 2: 6). Ach, denkt u daaraan? Begrijpt u dat? Heeft God tot Satan gezegd: *‘doch verschoon zijn leven, verschoon haar leven’*? Satan heeft u aangevallen; Satan heeft u verwond, maar is niet in staat geweest om u te verwoesten, of wel? Waarom? Omdat u omringd bent met die liefde – de vurige Muur van Gods liefde rondom Jeruzalem.

We lezen verder in Zacharia 3: *‘Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE. En vele heidenen zullen te dien dage den HEERE toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen’* (v. 10, 11). De verwijzing is natuurlijk naar de komst van Jezus in de wereld, naar Jeruzalem onder de Joden. Maar dit verwijst ook naar de roeping uit genade, en naar de Heere Jezus, Die Zichzelf bekendmaakt aan Zijn kinderen. Bent u een van Zijn kinderen? Bent u met Hem ondertrouwd? Heeft Hij u tot Zich opgenomen in het verbond der genade? Als u gezegend bent met een teken van liefde van uw hemelse Bruidegom, zal die liefde nooit meer ophouden. Nee -

Die Hij liefheeft, zal Hij nooit verlaten,

Maar zal Hij liefhebben tot het eind.   Josef Hart

‘en Ik zal in het midden van u wonen, en gij zult weten dat de HEERE der heerscharen Mij tot u gezonden heeft.’ (v. 11). De Vader heeft Zijn Zoon gezonden om Zichzelf aan u te openbaren, en om u te tonen dat Hij voor u aan het kruis is gestorven. Waarom? Om de aankoopprijs te betalen, voor het eeuwig welvaren van uw ziel. O, woont de Heere in uw hart, de Hoop der heerlijkheid?

En vervult het uw hart met een liefde tot Hem, zodat u zingt en u zich verheugt in de hoop van de heerlijkheid van God? Wat lezen we in Romeinen 5? *‘Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.’* (v. 1, 2). Dit is waar de liefde van God u brengt, terwijl er hier op aarde verzoeking en verleidingen zijn, terwijl hier de tegenstanders van de Satan zijn. Maar in Romeinen 8 lezen we: *‘Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?’* (v. 31). Als die vurige Muur van Gods liefde rondom u is, wie kan dan tegen u zijn? *‘Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?’*. De apostel geeft ons die opsomming van dingen die ons niet zullen kunnen *‘scheidend van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.’* (v. 39). Niets kan een kind van God scheiden van die liefde.

Amen.